

Bat Yiftach - Jephthah's Daughter: Victim, Martyr, Scholar
Student Rabbi Yael Tischler

Judges 11:30-40

(30) And Jephthah made the following vow to YHVH: “If you deliver the Ammonites into my hands, (31) then whatever comes out of the door of my house to meet me on my safe return from the Ammonites shall be YHVH’s and shall be offered by me as a burnt offering.” (32) Jephthah crossed over to the Ammonites and attacked them, and YHVH delivered them into his hands. (33) He utterly routed them—from Aroer as far as Minnith, twenty towns—all the way to Abel-cheramim. So the Ammonites submitted to the Israelites. (34) When Jephthah arrived at his home in Mizpah, there was his daughter coming out to meet him, with timbrel and dance! She was an only child; he had no other son or daughter. (35) On seeing her, he rent his clothes and said, “Alas, daughter! You have brought me low; you have become my troubler! For I have uttered a vow to YHVH and I cannot retract.” (36) “Father,” she said, “you have uttered a vow to YHVH; do to me as you have vowed, seeing that YHVH has vindicated you against your enemies, the Ammonites.” (37) She further said to her father, “Let this be done for me: let me be for two months, and I will go with my companions and lament upon the hills and there **bewail my maidenhood.**” (38) “Go,” he replied. He let her go for two months, and she and her companions went and bewailed her maidenhood upon the hills. (39) After two months’ time, she returned to her father, and he did to her as he had vowed. She had never known a man. So it became a custom in Israel (40) for the maidens of Israel to go every year, for four days in the year, and **chant dirges** for the daughter of Jephthah the Gileadite.

(ל) ויִזְרַח יִפְתָּח גִּדְרָה לַיהוָה וַיֹּאמֶר
אִם-נִתְּנוּן תִּתֶנּוּ אֶת-בְּנֵי עִמּוֹן בְּיָדַי: (לא)
וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדְלַתִּי בֵּיתִי
לִקְרָאתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עִמּוֹן וְהָיָה
לַיהוָה וְהַעֲלִיתָהּ עֹלָה: (לב) וַיַּעֲבֹר
יִפְתָּח אֶל-בְּנֵי עִמּוֹן לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּתְּנֵם
יְהוָה בְּיָדוֹ: (לג) וַיִּכְּם מֵעַרְוֵעַר וְעַד-בּוֹאֲדָה
מִנֵּית עֲשָׁרִים עִיר וְעַד אֲבֵל כְּרָמִים מִבְּמֶה
גְּדוּלָה מְאֹד וַיִּכְנַעוּ בְּנֵי עִמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: (לד) וַיָּבֹא יִפְתָּח הַמִּצְפָּה
אֶל-בֵּיתוֹ וְהִנֵּה בָתוּר יֹצֵאת לִקְרָאתוֹ בְּתַפִּים
וּבַמְחִלּוֹת וְרַקל הִיא יַחֲדָה אֵין-לָהּ מִמֶּנּוּ בֵן
אוֹ-בַת: (לה) וַיְהִי כִּרְאוּתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע
אֶת-בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אֵהָה בַּתִּי הַכְרַע
הַכְרַעְתִּי וְאַתָּה הֵייתְ בְּעַכְרִי וְאַנְכִי
פְּצִיתִי-פִי אֶל-יְהוָה וְלֹא אוּכַל לָשׁוּב: (לו)
וַתֹּאמֶר אֵלָיו אָבִי פְּצִיתָה אֶת-פִּיךָ
אֶל-יְהוָה עֲשֵׂה לִּי כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּיךָ אַחֲרַי
אֲשֶׁר עֲשֵׂה לָּךְ יְהוָה נִקְמֹת מֵאִיְבִיךָ מִבְּנֵי
עִמּוֹן: (לז) וַתֹּאמֶר אֶל-אָבִיהָ יַעֲשֵׂה לִּי
הַדָּבָר הַזֶּה הַרְפֵּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם חֳדָשִׁים
וְאֶלְכָה וַיִּרְדֹּתִי עַל-הַהָרִים וְאֶבְכֶּה
עַל-בְּתוּלִי אָנֹכִי וְרַעִיתִי [וְרַעוּתִי]: (לח)
וַיֹּאמֶר לָכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים
וַתֵּלֶךְ הִיא גְּרַעוּתֶיהָ וַתִּבְכֶּה עַל-בְּתוּלֶיהָ
עַל-הַהָרִים: (לט) וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַיִם
חֳדָשִׁים וַתָּשָׁב אֶל-אָבִיהָ וַיַּעַשׂ לָהּ
אֶת-נִדְרוֹ אֲשֶׁר נָדָר וְהִיא לֹא-יָדָעָה אִישׁ
וַתְּהִי-חַק בְּיִשְׂרָאֵל: (מ) מִיָּמִים יִמְיָמָה
תִּלְכְּנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְתַנּוֹת לְבַת-יִפְתָּח
הַגִּלְעָדִי אַרְבַּעַת יָמִים בַּשָּׁנָה: (ם)

Book of Biblical Antiquities - XL: 2-7 (1-2nd Cent. CE)

And She'ilah his daughter said to him, "Who is it that can be sorrowful in their death when they see the people delivered? Do you not remember that which was in the days of our ancestors, when the father set his son for a burnt offering and he did not gainsay him, but consented to him, rejoicing? And he that was offered was ready, and he that offered was glad. Now therefore do not annul anything of what you have vowed, but grant me one prayer. I ask of you before I die a small request: I beseech you that before I give up my soul, I may go into the mountains and wander among the hills and walk about among the rocks, I and the virgins that are my fellows, and pour out my tears there and tell the affliction of my youth; and the trees of the field shall bewail me and the beasts of the field shall lament for me; for I am not sorrowful for that I die, neither does it grieve me that I give up my soul"

...

"Hearken, O mountains, to my lamentation, and look, O hills, upon the tears of my eyes, and be witness, O rocks, in the bewailing of my soul. Behold how I am accused, but my soul shall not be taken away in vain. Let my words go forth into the heavens, and let my tears be written before the face of the firmament [...] The white robe which my mother wove for me, let the moth eat it, and the crown of flowers which my nurse plaited for me, let it wither, and the coverlet which she wove of violet and purple for my virginity, let the worm spoil it [...] Bow down your branches, O ye trees, and lament my youth. Come, ye beasts of the forest, and trample upon my virginity. For my years are cut off, and the days of my life are waxen old in darkness."

Midrash Tanchuma Bechukotai 5 (c. 5th century CE)

At that time [when Jephthah made his vow], the Holy Blessed One was angry with him. The Holy Blessed One, said, "If there had come out from his house a dog, a pig, or a camel, he would have offered it to Me." Hence YVHH summoned his daughter to him. And why so much? So that all those that vow will learn the laws of vows and abnegations. ...

But was not Phinehas there? And still he said, "and I cannot retract?" However, Phinehas had said, "I am a high priest and the son of a high priest. Shall I humble myself and go to an ignoramus (*am ha'aretz*)?" [And] Jephthah

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הָיָה עָלָיו כְּעֵס מִן הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. אָמַר, אֵלֹהֵי יִצְאָה מִבֵּיתוֹ כָּלֵב
אוֹ תִזְיֵר אוֹ גָּמֶל, הָיָה מִקְרִיב אוֹתוֹ
לְפָנָי. לְכָף זְמַן לוֹ בְּתוֹ. כָּל כָּף לְמָה.
כִּדְי שִׁילְמָדוֹ כָּל הַנְּזוֹדְרִים, הַלְכּוֹת
נְזָרִים וְקוֹנְמוֹת, שְׁלֵא לְנֶהֱג טְעוֹת
בְּנְזָרִים. וְהִנֵּה בְּתוֹ יוֹצֵאת לְקִרְאָתוֹ,
וַיְהִי כִּרְאוּתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו
וַיֹּאמֶר אֵתָּה בְּתִי וְגו', וְאֲנֹכִי פְצִיתִי פִי
אֵל ה' וְלֹא אוֹכַל לְשׁוּב (שֵׁם פֶּסוּק
לִד-לֵה). וְהִלֵּא פְנֵחָס הָיָה שָׁם, וְהוּא
אוֹמֵר לֹא אוֹכַל לְשׁוּב. אֵלֵּא פְנֵחָס
אָמַר, אֲנִי כִּהֵן גְּדוֹל בֶּן כִּהֵן גְּדוֹל וְאֵיךְ
אֵלֶּךְ אֶצֶל עַם הָאֶרֶץ. יִפְתָּח אָמַר, אֲנִי

said, "I am head of the tribes of Israel and head of the magistrates. Shall I humble myself and go to a commoner?" Between the two of them that poor woman perished from the world; so the two of them were liable for her blood. In the case of Phinehas, the holy spirit left him. In the case of Jephthah, his bones were scattered, as stated (in Jud. 12:7), "and he was buried in the cities of Gilead."

When he sought to sacrifice her, she cried in front of him. His daughter said to him, "My father, I came out to greet you in joy, and [now] you slaughter me? Is it perhaps that the Holy Blessed One wrote in the Torah that Israel offer the lives of people in front of the Holy Blessed One? And is it not written (in Lev. 1:2), 'When one of you presents an offering to YHVH from the beasts.' 'From the beasts' and not from people?" He said to her, "My daughter, I made a vow... Is it possible that anyone who makes a vow does not have to fulfil his vow?" She said to him, "Behold, when our father Jacob made a vow (in Gen. 28:22), 'and of all that You give me, I will surely set aside a tithe for You'; when the Holy Blessed One, gave him twelve sons, did he ever offer up one of them as a sacrifice? Moreover, does not Hannah [do likewise], when she makes a vow and says (in I Sam. 1:11), 'And she made a vow and said, "YHVH of hosts, if You will surely see... [then I will give him to YHVH all the days of his life]."' Did she ever offer up her son as a sacrifice to the Holy One Blessed One?" All these things she said to him, but he did not heed her.

When she saw that he did not heed her, she said to him, "Let me go to a court of law. Perhaps one of them will find a loophole for your words." Thus it is stated (in Jud. 11:37), "leave me alone for two months, so that I may go and come down to the mountains."
R. Zechariah said, "Is there anyone who comes down to the mountains? Does not one go up to the mountains? So what is the meaning of

ראש שופטי ישראל ראש הקצינים, אשפיל עצמי ואלה אצל הדיוט. מבין תרויהון אבדת ההיא עלובתא מן עלמא. ושניהם נתחבבו בדמיה. פנחס, נסתלקה ממנו רוח הקדוש, יפתח, נתפזרו עצמותיו, שפן פתיב: ויקבר בערי גלעד (שם יב, ז). כיון שבקש לקרבה, היתה בוכה לפניו. אמרה לו בתו, אבי, יצאתי לקראתך בשמחה ואתה שוחט אותי. שמא כתב הקדוש ברוך הוא בתורה שיהו ישראל מקריבין לפני הקדוש ברוך הוא נפשות אדם. אין פתיב בתורה, אדם כי יקריב מקם קרבן לה' מן הבהמה (ויקרא א, ב), מן הבהמה ולא מן בני אדם. אמר לה: בתי, נדרתי, והיה היוצא אשר יצא והעליתיהו עולה. שמא כל הנודר יכל הוא שלא לשלם נדרו. אמרה ליה, והרי יעקב אבינו שנדר ואמר, כל אשר תתן לי עשור וגו' (בראשית כח, כב), ונתן לו הקדוש ברוך הוא שנים עשר בנים, שמא הקריב להקדוש ברוך הוא אחד מהם. ולא עוד אלא חנה, שאמרה, ותדר נדר ותאמר, ה' צבאות אם ראה תראה וגו' (ש"א א, יא), שמא הקריבה את בנה לפני הקדוש ברוך הוא. כל הדברים האלה אמרה לו: ולא שמע לה. כיון שראתה שלא שמע לה, אמרה לו: הניחני וארד אצל בית דין, שמא ימצאו פתח לנדרה. שנאמר: הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים וגו' (שופטים יא, לז). אמר רבי זכריה, וכי יש אדם יורד על ההרים, והלא בני אדם עולים להרים. מהו וירדתי על ההרים. אלו סנהדרין, כמה שנאמר: שמעו הרים את ריב ה' (מיכה ו, ב). הלכה אצלם ולא מצאו פתח ליפתח להתיר לו את נדרו, בעון אותו ששחט משבט אפרים. ועליו הוא אומר, גבר רש ועשק דלים מטר סותף ואין להם (משלי כח, ג). גבר רש ועשק דלים, זה יפתח, שהיה רש בתורה כגורפו של שקמה, שהיה עשק את הדלים, שנאמר: ויאמרו לו אמר נא שבלת

<p>‘and come down to the mountains?’ These represent the Sanhedrin, as in the usage (of Micah 6:2), ‘Hear, O mountains, the lawsuit of YHVH.’” She went to them, but they did not find a loophole for undoing his vow, because of the sin of those [42,000 people!] that he slaughtered from the tribe of Ephraim [who didn’t want to participate in the war against the Ammonites]... When they did not find [a loophole] for undoing his vow, he went up and slaughtered her before the Holy Blessed One. Then the holy spirit proclaimed, “Did I desire you to sacrifice lives to Me, (according to Jer. 19:5), ‘which I never commanded, never spoke for, and which never entered My mind.’”</p>	<p>ויאמר סבלת ולא יכין לדבר פן (שופטים יב, ו), והיה שוחטן. לפיכך, מטר סוחר ואין לחם, שהיה לו מי שיתיר את נדרו, אלא ואין לחם, שהעלים הקדוש ברוך הוא מהם את ההלכה, שלא ימצאו פתחו להתיר לו את נדרו. עלה ושחטה. ורוח הקדוש צוחת, נפשות הייתי רוצה שתקריב לפני אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי</p>
--	---

Rivkah Lubitch, “Tanot, Jephthah’s Daughter” in *Dirshuni*, ed. Tamar Biala (2022)

<p>“She was an only child, he had no other son or daughter (Judges 11:34).”</p> <p>The Shekhinah said to Jephthah’s daughter: Jephthah has no progeny from you, and on earth they don’t know that a woman has a name of her own, even without having a son or daughter. Sit with me in heaven, and weep for this. On earth they call you “Jephthah’s daughter,” and I will call you “Tanot.”</p> <p>And why was she called “Tanot”? Because it is written, “And so since long ago, the daughters of Israel go to wail (<i>le-Tanot</i>) for the daughter of Jephthah the Gileadite, four days a year (Judges 11:40).” And they said, Tanot does not mean wailing but is the name of Jephthah’s daughter. And what does she do? She sits in heaven and listens to the stories of the earthly daughters of Israel, and then sits by the Shekhinah and bewails their sorrows in her ear, prays for them and pleads their righteousness.</p>	<p>ורק היא יחידה אין-לו ממנו בן או-בת' (שופטים יא, לד)</p> <p>אמרה לה השכינה לבת יפתח: לא היה לו, ליפתח, ממך בן או בת, ובארץ אינם יודעים של אשה שם משלה, ואין היא צריכה לא בן ולא בת. שבי עמי במרומים, ובכי על זאת. בארץ קראו לך 'בת יפתח', ואני אקרא לך 'תנות'. ולמה נקרא שמה 'תנות'? לפי שנאמר 'מימים ימימה תלכנה בנות ישראל, לתנות, לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה' (שופטים יא, מ). ואמרו אין 'לתנות' לשון בכי, אלא 'תנות' שמה של בת יפתח הוא. היא תנות היא בת יפתח. ומה עושה? יושבת במרומים, ושומעת סיפוריהן של בנות ישראל אשר בארץ, ואחר יושבת אצל השכינה ומתנה באוזניה צרותיהן, מתפללת בעבורן ומלמדת עליהן זכות. ותלך היא ורעותיה ותבך על-בתוליה על-הקרים' (שופטים יא, לח).</p>
--	--

